

זם
סו
ית
זין
בת
(ג)

לפנים שקורין ג'. וא"ל יקראו ב' לכל הפחות דליון תקנה לחלואין. וא"ל בעלו פשת וימי חין לקרותו עם פשת שמות לזריר לקרות חד גברא מסוף סדרא ראשונה לחתול סדרא שניה כדי שיהיו מוחזרים חין חין כיון לשפות בעלי פסרים סדרא ס' פ' (ו) ופ' עשרת קוטים (ה) כמס'. ובטעמו לא נבנו בלדקדק חתירי. (ז) להפסיק. ואפי' למד' כמס' ס' פ' שס' שמשפוק היינו כשקראוהו אבל לכתחלה אין לקרותו. ולד' שעת חלל היה כשמשפוק כמס' דלמור רש"י ופ' חתירי קריו בדרבנן כל חלל ינשפוק דומיה דומיה שרי

מְשֻׁנָּה בְּרוּרָה

בְּתוּרָה מִתְחַלֶּה שֶׁל שְׁבַת הַעֲרָב וְהַחֲרָס שֶׁל שְׁבַת זוּ [שֶׁם בְּחַוְרָן] וְהַקֶּסֶס

פִּי"ו סב"י או סב"י אִינוֹן מִשְׁכֵּךְ פִּסְלִי: * לִפְנֵי חֹסֶם גְּדוֹל יִשְׂרָאֵל. וְשִׁין

[illegible][illegible]

ות
:
עת
יכז